

הטיוטא שלא הופיעה בדו"ח

דיברי ביקורת עליו, ואין זה משנה כלל אם הביקורת היתה עניינית ובונה. לועדה נודע כי דובר רשות השידור משה עמירב מקבל מליבני הודעות לעיתונות הנכתבות על-ידי המנכ"ל, שבהן מדווח ליבני, בשם הדובר, על דיוני הור"ד המנהל. הדיווח הוא מגמתי, אינו מקיף, ומדגיש בעיקר את חלקו של ליבני. על עמירב נאסר לכתוב לעיתונות הודעות אחרות, אמיתיות יותר, וכך מגיע המידע לעיתונאים על ישיבות הוועד ה"מנהל, כשהוא בלתי מאוזן ולכן מסולף. לועדה גם הגיע מידע, היא עמדה עליו באחת מהצעות הטיטסה לדו"ח שהיא חיברת, כי ליבני מורה לעמירב להוציא הודעות לעיתונות, בשם דובר רשות השידור, המייעדות רק לעיתונאים המוכנים לפרסם את ליבני, בעיקר עיתוני הרכי"ל לות והבידור. אחת הדוגמות להודעות אלה היתה ההודעה ויצאה בשמו של ה"דובר שאמרה: "מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני חזה בסידרה השואה שלוש פעמים. פעם אחת הוא חזה בה, כדי להחליט אם לשדרה או לא. פעם שנייה חזה בה עם חברי הוועד המנהל ובפעם השלישית הוא חזה בה בחברת אשתו וכמה מידידיו."

לעומת הודעות אלה דורש ליבני לראות, וזכות לצנזר, כל אחת מההודעות האחרות שאותה מוציא עמירב ביוזמתו, לגבי נושאים שאינם קשורים אישית במנכ"ל. עוד תופעה שעליה עמדה הוועדה, היא נסיונו של ליבני לקדם את מעמדו האישי בעזרת העיתונות, כאשר פורסם, כי כמה שרים, בראשם ראש הממשלה **מנחם בגין** החליטו שלא להאריך את הקדנציה של ליבני כמנכ"ל הרשות, התחיל הלה לעשות "לובי" בין חברי כנסת ובין עיתונאים. בנוצלו את תפקידו כמנכ"ל רשות השידור, ביקש ליבני מעיתונאים שלא

בשבוע שעבר מסרה ועדה מיוחדת של הוקמה על-ידי הוועד המנהל, את הדיון וחשבונו של בנשא: הדוברות ויחסי הציבור ברשות השידור. חברי הוועדה, **אריאל יינשטיין וצבי (הזי) זינדר** הגישו דין וחשבון ממצה, אחרי שבמשך שבועות אחדים ניסחו טיוטות רבות שביחלקן נפסלו ובחלקן אושרו לדו"ח הסופי. אחת הטיטות האלה מתייחסת למנכ"ל רשות השידור **יצחק ליבני**. לפי דעת חברי הוועדה, ליבני מחבל בעבודה ה"עצמאית שלו בניגוד יחסי-הציבור, באי-רצון גון יחסי-הציבור הכלליים של הרשות. לועדה הגיעו עדויות והומר רב על ה"עבודה הפרטיזנית שעושה ליבני בקרב העיתונאים, כדי להגביר את פירסומו ה"אישי ולנהל מילחמותיו הפרטיות דרך ה"עיתונות והעיתונאים המסקרים את נושאי רשות השידור.

לועדה נודע על מיקרים רבים, שבהם הציג ליבני החלטות של מנהלי המדיו"מ, רדיו או טלוויזיה, או החלטות של הוועד המנהל, כהחלטות אישיות שלו, כשהוא מבקש מהעיתונאים לתת לו קרדיט אישי. הדוגמה האחרונה לכך היתה אחרי מותה של **גלית צה"ל**, ליבני הודיע לעיתונאים, כי החליט החלטות שונות לגבי שינוי השידורים והתאמתם לאבל. העיתונאים יכלו רק לצחוק מאחר שידוע כי תיק הצבצלת, אשר היה מוכן למיקרה מוות של אישים, כלל בתוכו את כל ההנה"ר יות כבר חודשים רבים.

אל הוועדה הגיעו תלונות רבות של עיתונאים לפיהן ליבני מתקשר אליהם הביתה ומבקש מהם להכניס מידע הקשור בו אישית, מידע שאינו תמיד מדוייק, מה שמפריע להם לכתוב את מדוריהם, או לקבל תמונה מאוזנת של המצב. כן הת"לוננו עיתונאים אחדים, כי ליבני תוקף אותם אישית, בכל פעם שהם מפרסמים

לאחר דיון הוועד המנהל בנושא הכתבה של **אהוד יערי** ששודרה בחבט על הריסת הבית בסילואד, הורה יושב-ראש הוועד המנהל של הרשות, הפרופסור **ראובן ירון** לדובר הרשות **מושה עמי** רב להכין תיקים מיוחדים בהם כל הח"מ על הנושא. בין השאר הורה ירון להכניס תיקים אלה את פרוטוקולי הדיון בוועד המנהל, שהוא בדרך-כלל חסוי. את התיקים הורה ירון, שהוא חבר מרכז הנועת החרות, לשלוח לכל חברי-הכנסת של חרות, ולפקידים בכירים הנמנים על מיפלה זו.

אולם פרשת התיקים דלפה ההוצה, והיה מי שאיים על ירון בשערוריה ציבורית. אז שינה ירון את ההוראה שלו ואמר לעמירב להפיץ את התיקים בין כל חברי הכנסת, ולא רק בין חברי-הכנסת מהרות.

מחסלים את החדשות

התחנה הצבאית גלי צה"ל עומדת בפני שינוי מוחלט של מגמותיה, כאשר הכו"ר נה הוא לחסל לגמרי את מחלקת החדשות של התחנה. מפקדה החדש של התחנה **צבי שמירא**, יחד עם סגנו **אירון של** הגיעו למסקנה, כי אין לתחנה די כוח כדי להרים את נושא החדשות, וה"מגמה היא לחסל לחלוטין, אך בהדרגה את כל נושא החדשות בתחנה. התירוץ הרשמי הוא, שאין די כוח אדם, רבים מאנשי החדשות עזבו את

מפקד שמירא בלי חדשות

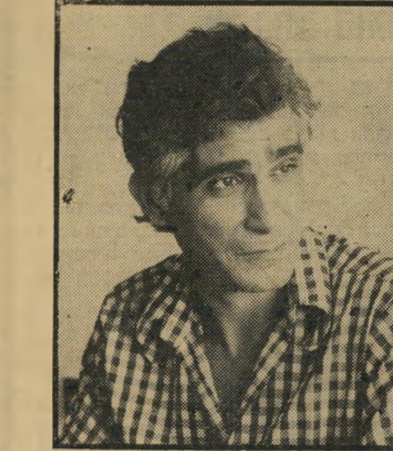
מנכ"ל ליבני קשר ישיר

להבליט במיוחד את העובדה שיש מועמד דים אחרים לתפקידו, ואם כותבים על מועמדים אחרים, לציין גם את האפשרות שהקדנציה שלו תוארך.

הוועדה קבעה בסיוטה שלה, כי מצב דברים זה, מלבד הגיחוך שבו, מפריע לעבודה תקינה של מחלקת הדובר ול"פירסומה היאות של רשות השידור. היא המליצה לאסור על ליבני לזום פעולות אישיות של יחסי-הציבור, ולנתק את הכ"פיות של עמירב מליבני. אולם בסופו של דבר, החליטה הוועדה שלא להכניס את פרק ליבני לדו"ח הסופי שלה. נימק זאת אחד מחבריה: "ליבני בין כה וכה הולך, והפילסוסים זו נקודה רגישה אצלו. החלטנו לתת לו ללכת בשקט."

במחלקת ההונאות של משרתת ירושלים נמצא תיק חקירה שעדיין לא הסתיימה, הבודק את האשמות פתאל וחבריו כנגד בראל.

המסקנות של חברי הוועדה היו, ששני המנהלים חייבים ללכת. הן בראל והן פתאל לא יכולים להמשיך יותר בתפקידם. אולם בוועד המנהל התגלו כמה חסידים של בראל, אשר סירבו לאשר מסקנות אלה. ההחלטה היתה שלא להחליט עד הסוף. לגבי פתאל הוחלט, כי הוא יפסיק מייד להיות מנהל מחלקת התוכניות ולגבי עתידו יוכרע בעוד שבועות ספורים. לגבי בראל ההחלטה מעורפלת עוד יותר. הוח"לט להמתין תקופה בת חודשי, עד שת"חיים תקופת הניסיון של בראל כמנהל הטלוויזיה הערבית ואז להתכנס שוב

מנהל פתאל

לדיון סודי ולהחליט אם לקבל את מסקנות הוועדה ולפטר אותו. לדיון זה תהיה חשיבות לגבי שני ה"אישים. יש סיכוי שאם יוחלט להעביר את בראל מתפקידו או לפטר אותו, יקבל פתאל את תפקיד המנהל. הוועדה טענה, כי שניהם לא יכולים להמשיך לעבוד באותה מיסגרת, אולם אם יועף בראל, אפשר יהיה למנות את פתאל במקומו.

משנה של החדשות. אין ספק כי לגבי שטרן, בנו של מי שהיה מפקד הלח"י **אברהם (יאיר) שטרן**, שהחל את דרי כו העיתונאית ככתב מעריב באילת ואחר כך ככתב ומגיש במחלקת הספורט בטל-וויזיה, זוהי עליה משמעותית בדרגה.

החליטו לא להחליט

ביום השני לפני שבוע נערכה ישיבה סודית של הוועד המנהל. לישיבה זו לא נתנו להיכנס לאנשים שהם בדרך-כלל משתתפים קבועים בישיבות הוועד המנהל, כיועץ המנכ"ל **ארי אבנר**, הדובר **מושה עמירב**, מנהל הטלוויזיה **ארינון צוי קרמן** ומנהל הרדיו **חגי פינסק**. נושא הדיון הסודי היה מסקנות הוועד

ריך את זמן שידורי מיבוקיו עד לחמש אחר הצהריים. בעתיד הקרוב מתכוונים להחזיר אותו למתכונת הישנה, עד אחת בצהריים, ואחר-כך לבטלו כליל. רק מיבוקי הידיעות מ"א אחר הצות

עורך שטרן עליה בחדשות

ועד חמש בבוקר, ימשיכו להיות משוד"רים. מיבוקים אלה מתבססים על ידיעות מסוכנויות ידיעות ועל כתורות עיתוני הבוקר, ואינם דורשים מערכת חדשות.

עליה מהירה

עם צאתו של עורך חבט וסגנו מנהל מחלקת החדשות **יעקוב אחימאיר** לימלואים, היה מתח מסויים במחלקת ה"חדשות לגבי השאלה מי ימלא את מקומו. מילוי המקום נחשב במערכת להכרה ב"כישרון ובסיכויים של אחד העורכים. כמובן שחיים **יבין** לא מינה לו סגן אחר, אולם בכל מה שנוגע לעריכת חבט, יתחלקו התפקידים של אחימאיר בין יבין עצמו לבין **יאיר שטרן**. בחירתו של שטרן מעידה על כך, כי יבין רואה אותו כטוב מכל עורכי ה"

מנהל בראל

דה בת שני החברים, סמנכ"ל הרשות **שלמה עבאדי** וחבר הוועד המנהל **צבי (הזי) זינדר** יגבי המצב בטלוויזיה הערבית. העולם הזה פירסם סידרה של אמרים, אשר חשפו מצב חולה בטלוויזיה הערבית שבה מאשימים זה את זה מנהל הטלוויזיה **יוסף בראל** ומנהל מחלקת התוכניות **בה, סלים פתאל** בשחיתויות ומחדלים.